

21 - 02 - 2021

- Η πνευματική ζωή δεν είναι κάποιες εξωτερικές πράξεις, κάποιες τεχνικές. Η πνευματική ζωή είναι εσωτερική τοποθέτηση.
- Η πνευματική ζωή χρειάζεται γερά θεμέλια, με πρώτο απ' όλα την ταπείνωση.
- Αν υψώνουμε τον εαυτό μας, αν φαντασιωνόμαστε ότι κάποιος είμαστε, αν πιστεύουμε στην αρετή μας και στα δικά μας, είναι σίγουρο ότι δεν έχουμε πορεία και ότι θα τσακιστούμε. Αλλά και αν είμαστε πεσμένοι, να μην απογοητευτούμε, αλλά να ακολουθήσουμε την οδό του Τελώνου, της συντριβής, έτσι ώστε ο Θεός να μας ανακαινίσει.
- Η ηθική του Χριστού δεν έχει καμιά σχέση με την ηθική του κόσμου. Σύμφωνα με την ηθική του κόσμου, αν κάποιος κάνει κάτι κακό, απορρίπτεται από την κοινωνία, ώστε να δικαιώνονται τα υπόλοιπα μέλη της. Σύμφωνα με την ηθική του Χριστού, αυτό που μετράει δεν είναι τα έργα μας αλλά η συντριβή μας.
- Όταν απέναντι στους άλλους είμαστε επικριτικοί, αυστηροί, σκληροί, τότε είμαστε οχυρωμένοι στη δική μας ηθική και μοιάζουμε του Φαρισαίου.
- Ο συντετριμμένος άνθρωπος γνωρίζει Ποιος τον στηρίζει και τον δικαιώνει και γι' αυτό είναι επιεικής και εύσπλαχνος στους άλλους.
- Ο Κύριος κοιτάει τα βάθη της καρδιάς μας, την προαίρεση, τα κίνητρα, τη μετάνοιά μας.
- Εάν κρίναμε τη ζωή των αγίων με τα μέτρα του κόσμου, ίσως να μην παραδεχόμασταν τους αγίους. Γιατί η αγιότητα δεν είναι η αναμαρτησία, αλλά η συναίσθηση της αμαρτωλότητας, η συντριβή, η επανεκκίνηση της ζωής μας.
- Ο κάθε ξεπεσμένος άνθρωπος μπορεί με τη χάρη του Θεού να γίνει ένας καινούργιος άνθρωπος.
- Άγιος είναι αυτός που σχετίζεται με τον Άγιο Θεό και λαμβάνει τη χάρη Του, κάτι που δεν μπορεί να κάνει αυτός που στηρίζεται στη δική του δύναμη, στα δικά του έργα.
- Η κατάκριση, ο διαχωρισμός των ανθρώπων σε καλούς και κακούς είναι η απόδειξη του φαρισαϊκού τρόπου ζωής που ζούμε.
- Ο άνθρωπος που ακολουθεί την τελωνική στάση ζωής είναι ένας ανοιχτός άνθρωπος, τόσο προς το έλεος του Θεού, όσο και προς τη δυνατότητα του κάθε άλλου ανθρώπου να αγιάσει, όσο ξεπεσμένος κι αν είναι.
- Αν έχουμε ζήσει την πτώση μας και ταυτόχρονα το έλεος και την αγάπη του Θεού, αν έχουμε κατεύθυνση την κόλαση και ο Θεός μας πήρε και μας έκανε δικό Του παιδί, πρίγκηπα, τότε μεταφέρουμε αυτή την ελπίδα στον κάθε άλλο άνθρωπο.
- Όταν λέμε ότι εμείς δεν είμαστε σαν τους άλλους, όταν λέμε ότι μόνο εμείς είμαστε οι σωστοί και "μαστιγώνουμε" τους άλλους, τότε αυτό είναι η συνέχεια του φαρισαϊσμού της εποχής του Χριστού.
- Να έχουμε τη συνείδηση ότι μπορούμε να κάνουμε τις χειρότερες αμαρτίες. Κι αν δεν τις κάναμε ακόμα, δεν είναι εξαιτίας μας, αλλά εξαιτίας της αγάπης του Θεού. Αλλά κι αν τις

κάναμε, μπορούμε να σηκωθούμε, πάλι εξαιτίας της αγάπης του Θεού.

- Όταν έχουμε την αίσθηση της αγάπης του Θεού, μόνο με γλυκύτητα, επιείκεια και ελπίδα μπορούμε να φερθούμε στους άλλους ανθρώπους.
- Όταν λέμε ότι κάτι μας σκανδάλισε, εκδηλώνουμε μια άλλη μια μορφή φαρισαϊσμού. Ο άνθρωπος που έχει την αίσθηση του ξεπεσμού του δεν σκανδαλίζεται από τίποτα, γιατί γνωρίζει ότι κι αυτός μπορεί να κάνει τα χειρότερα.
- Οι άνθρωποι έρχονται στην Εκκλησία, όχι γιατί κάποιος τους πίεσε ούτε για να γλυτώσουν την κόλαση, αλλά γιατί είδαν κάποιους που ήταν αμαρτωλοί και που τους παρηγόρησε η αγάπη του Θεού.
- Όταν κατακρίνουμε κάποιον, θεωρούμε τον εαυτό μας ανώτερο και άρα φανερώνουμε την αμετανοησία μας.